

det forekommer mig ogsaa er blevet fulgt af Partiet Venstre. Jeg mener derfor, at det ikke er andet end en Art fælles Skibbrud, der har fundet Sted. At Finansministeren ikke kunde vente nogen Ros af det ærede Medlem, har jeg allerede sagt. Jeg har udtalt, at jeg ikke en Gang var tilfreds med mig selv; jeg kunde derfor endnu meget mindre vente, at en Oppositionsmand vilde være tilfreds med Ministeren. Der er vistnok nogen Grund til, — deri er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem — at advare imod det lyse Syn og forsøge i Fremtiden, i hvert Fald i det nuværende Finansaar, at vise større Økonomi end den, der er vist i det afvigte.

Jeg skal til Slutning gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Jeg citerede nemlig i Gaar en Artikel af ham i hans Blad. Jeg havde forstaaet, at det ærede Medlem mente, at der nu straks skulde forsøges skaffet overordentlige Afdrag paa Statsgælden. Jeg har set Stedet efter og fundet, at det ærede Medlem har brugt Udtrykket „i den kommende Tid“. Det har jeg misforstaaet. Jeg har troet, at det var den Tid, som nu straks kom, men det ærede Medlem mener, Udtrykket maa efter Sammenhængen forstaaes som Tiden efter Krigen, naar Verdenskrigen er ganske endt. Jeg vil tro, at den, der er Finansminister, naar Verdenskrigen er endt, ogsaa vil have nogen Vanskelighed ved at gennemføre Bevillinger, der skal gaa ud paa at afdrage Statsgælden. Vi maa vistnok være fornøjede, om den Finansminister, som da sidder, ikke vil foreslaa en Forøgelse af Statsgælden.

Jeg har kun villet sige dette, fordi jeg paa dette Punkt — efter hvad jeg har forstaaet af en privat Bemærkning — har gjort det ærede Medlem Uret. Det er ikke nu, det ærede Medlem mener, der kan foregaa noget saadant; det er i Tider, hvis Komme vi intet ved om i dette Øjeblik.

N. Neergaard: Jeg skal til den højtærede Finansministers Udtalelser kun bemærke, at de 19 Mill. Kr.'s Gæld til Nationalbanken var opført i Regeringens egen Redegørelse; jeg var altsaa berettiget til at henholde mig til den. Nu hører jeg, at denne Gæld siden er betalt, hvad der glæder mig i høj Grad, og jeg antager ogsaa, det har glædet Tingets andre Medlemmer at høre. Det kan imidlertid ikke i mindste Maade forandre det Billede, jeg har forsøgt at give af den finansielle Stilling; thi hvis de

19 Mill. Kr. er dækkede, maa det være med Midler, som i Ministeriets Redegørelse er regnede med som Midler til Dækning af Underskuddet. I øvrigt glæder jeg mig over den Forhandling, der har fundet Sted mellem den højtærede Finansminister og mig; thi derved er i Virkeligheden naaet Enighed i Synet paa Situationen; den højtærede Minister er enig med mig om, at Forholdene ikke er saa lyse, som det saa ud til, og at det let kan komme dertil, som jeg antog, at der vil blive ca. 20 Mill. Kr. at søge Dækning for ud over, hvad de anviste Midler tillader. Det kunde man ikke læse ud af Redegørelsen, som den stod i Bilagene, og denne Debat har dog altsaa bragt det Resultat, at efter Ministerens og min samstemmende Mening ligger Forholdene noget mindre lyse, end man umiddelbart vilde faa Indtryk af ved at læse Redegørelsen.

Med Hensyn til mit Partis Stilling til Bevillingsspørgsmaal forlanger den højtærede Minister noget for meget af os, naar han kræver, at vi skal støtte ham, hvor han ikke selv staar fast. Jeg siger: Hvis den højtærede Minister staar fast overfor Udgiftskrav fra anden Side, skal han finde os ved sin Side.

Finansministeren (Brandes): Jeg vil kun hævde overfor det ærede Medlem (N. Neergaard), at hans Parti ingenlunde har været tilbageholdende med at kræve større Bevillinger end dem, der er foreslaaede fra Regeringens Side, ikke saaledes, at der er opstillet Forslag, som Regeringen eller andre Partier ikke har tiltraadt, men jeg har her i min Haand Tillægsbevillingslovsforslaget, og der vil det ærede Medlem under Kultusministeriet — det, som nu hedder Undervisningsministeriet — finde Bevillinger til meget betydelige Beløb, som der netop fra det ærede Medlems Partis Side er rejst Krav om i Finansudvalget.

N. Neergaard: Der er naturligvis intet Parti, der kan og vil fraskrive sig at tage Initiativ ogsaa med Hensyn til Udgifter, men jeg vil dog mene, at de Udgifter, hvortil mit Parti har taget Initiativet, er aldeles forsvindende over for de samlede Udgifter.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingsmand Schovelin har meddelt mig, at han ønsker at udtræde af Udvalget angaaende Forslag til Lov om Fastsættelse